

Islam och sexuell repression

Västerländska psykologer anklagar religionen för att undertrycka människans vitala energi och göra hennes liv olyckligt på grund av den skuld känsla som speciellt de religiösa människorna är anfäktade av, och som får dem att tro att deras handlingar är syndiga och kan sonas bara genom avhållsamhet från livets glädjeämnen. Dessa psykologer tillägger att Europa levde i okunnighetens mörker så länge man höll fast vid sin religion. Men när man väl hade frigjort sig från religionens fjättrar blev deras känslor fria och följaktligen åstadkom de under inom produktionen.

Sådana psykologer säger ofta: "Vill ni att vi ska återvända till religionen? Vill ni fjättra de känslor som vi, de progressiva, har frigjort? Vill ni förbittra ungdomens liv genom att ständigt påminna dem om vad som är rätt och fel?"

Låt européerna säga vad de vill om sin religion. Huruvida vi tror dem eller ej har föga betydelse just nu, därför att det inte är religion i allmänhet vi behandlar: vi diskuterar Islam.

Innan vi diskuterar om Islam undertrycker den vitala energin eller inte, måste vi definiera begreppet "repression" (undertryckande), vilket har blivit misstolkat och felanvänt både av de "kultiverade" och de halvutbildade.

Repression är inte ett resultat av avhållande från att utföra den instinktiva akten. Repression är resultatet av att tro att den sexuella akten är smutsig, och av att vägra erkänna för sig själv att ett sådant motiv kan komma in i ens sinne och uppta ens tankar. I ett sådant fall kan undertryckandet bli en omedveten känsla som inte kan botas genom att utföra den sexuella handlingen. Den som utför den instinktiva akten som tror att han begår en förnedrande och smutsig handling är en person som lider av repression, om han så utför denna akt tjugo gånger om dagen. Varje gång han utför en sådan handling blir följden en konflikt i hans psyke mellan vad han gjorde och vad han borde ha gjort. Det är denna medvetna och omedvetna konflikt som alstrar komplex och psykologisk förvirring.

Denna definition av "repression" har inte uppfunnits av författaren. Det är den definition som Freud givit - Freud som ägnade sitt liv åt att anklaga religionen för att undertrycka människors aktiviteter. Freud säger i sin bok "The Contributions to the Sexual Theory" (sid.82) att "skillnad måste göras mellan det omedvetna undertryckandet och avhållandet från att utföra den instinktiva akten - vilken bara är ett uppskjutande av den".

När vi nu har insett att nedertryckande är synonymt med känslan av att den instinktiva akten är smutsig, och inte med ett tillfälligt uppskjutande av den, låt oss då fortsätta vår diskussion om Islam och repression.

Ingen religion erkänner så öppet som Islam de naturliga drifterna och behandlar dem som rena och sunda. Den Heliga Koranen säger: *"KVINNORS kärlek, söner (i mängd), skatter av guld och silver, hästar av ädel ras, boskap och åkerjordar har utmålats för människorna (som det mest åtråvärda i livet). Allt detta hör till de glädjeämnena som står till buds i denna värld, men återkomsten till Gud är det högsta goda."* (sura 3:14)

I denna vers nämner Koranen de världsliga behoven och erkänner dem som ett faktum. Den slår fast att de är åtråvärda saker i människans ögon, men motsätter sig inte dessa begär som sådana, inte heller ogillar den sådana känslor.

Det är sant att Islam inte tillåter människor att låta sådana känslor få fritt och ohämmat utlopp eller bli helt förslavade och dominerade av dem. Om var och en blir slav under sina passioner, kommer livet att ledas in på fel spår. Mänsklighetens mål är utveckling och förbättring; den kan aldrig uppnå dessa mål så länge den är uppslukad av sina vilda passioner, vilka uttömmar all energi och leder mänskligheten ner mot animalism.

Islam tillåter inte att människor sjunker till denna nivå, men det är en stor skillnad mellan detta och det omedvetna undertryckandet som säger att sådana passioner är smutsiga i sig själva och som driver människor till att avhålla sig ifrån att ens hysa sådana känslor - allt i namn av renhet och upphöjelse.

I sin syn på den mänskliga själen erkänner Islam i princip alla naturliga känslor och undertrycker

dem inte i vårt undermedvetna utan tillåter det praktiska utförandet av dessa instinktiva handlingar till en grad sådan att den ger tillfredsställande njutning utan att orsaka harm eller skada för individen eller samhället. En individ som är helt absorberad av tanken att få sina passioner tillfredsställda framkallar en tidig försvagning av sina vitala energier. Den som är förslavad av sina råa passioner är inte heller i stånd att prestera något av värde. Alla hans ansträngningar och tankar kommer att vara ägnade tillfredsställandet av hans begär.

På samma sätt drabbas också samhället av ett stort bakslag om dess medlemmar riktar all sin vitala energi åt ett enda håll i stället för att använda den till de syften som Skaparen ursprungligen planerade, eftersom detta leder till nonchalerande av många andra mål som inte längre blir värda förverkligande. Det kommer också att leda till att familjebanden slits sönder, med social upplösning som följd. "Den trodde att de var enade, men deras hjärtan var splittrade". Detta gör det så mycket lättare för andra att angripa och förstöra samhället, så som hände i Frankrike.

Inom de gränser som är satta för att hindra individen från att skada sig själv, andra människor, familjen eller samhället, tillåter Islam människan njuta fullt ut av livets glädjeämnen. Islam uppmanar i själva verket helt öppet människorna att njuta av livets goda. Koranen säger: *"Säg, vem har förbjudit Allahs ljuvliga gåvor som Han har skapat för Sina tjänare, och de ting, rena och äkta, som Han har givit till näring?"*. I en annan vers säger Koranen: *"Och ringakta ej din andel av världen"; "Ät och drick men slösa ej genom omåttlighet"*.

Islam erkänner sexualinstinkten så öppet att Aposteln själv sade: "Av världens njutningar är parfym och kvinnor mig mycket kära; och mitt hjärtas fröjd är bönen." Sexualinstinkten upphöjs till samma rang som den bästa parfymen på jorden, och den jämförs med bönen, som är det bästa medel med vilket människan kan komma närmare Allah.

Aposteln sade en gång: "En man belönas för den sexualakt han utför med sin hustru". När en av de förvånade lyssnarna frågade Allahs Apostel: "Ska en person belönas för att han tillfredsställer sina begär?" svarade Profeten: "Anser du inte att han skulle begå en synd om han tillfredsställde dem på ett olagligt sätt? Så om han tillfredsställer dem på ett tillåtet sätt ska han också belönas" (Muslim).

Det är därför repression aldrig kan uppstå under islamiskt styre. Om unga människor känner den sexuella instinkten maning är det inget ont det, och de behöver inte betrakta sina sexuella drifter som något orent och frånstötande.

Vad Islam kräver av unga människor i detta avseende är att de ska kontrollera sina passioner utan att undertrycka dem; kontrollera dem frivilligt och medvetet, det vill säga uppskjuta begärens tillfredsställande till rätt tidpunkt. Enligt Freud är uppskjutande av den sexuella akten inte undertryckande. Till skillnad från undertryckande betyder ett tillfälligt uppskjutande av sexualakten inte att det ställs för stora krav på nerverna, inte heller leder det till komplex och psykiska besvär.

Detta krav på att kontrollera begären är inte en godtycklig befallning avsedd att beröva människor detta livets goda. Historien vittnar om att ingen nation har kunnat skydda sin suveränitet utan att ha varit i stånd att kontrollera sina passioner och frivilligt avstå från tillåtna nöjen. Ingen nation har heller kunnat klara sig igenom internationella konflikter om inte dess folk varit tränade att uthärda svårigheter och kunna uppskjuta tillfredsställandet av sina behov i timmar, dagar, år, allt efter vad stundens allvar krävde.

Härav kommer visdomen i Islam fasta. Vissa libertiner säger, när de talar om fasta: "Vad är det för dumheter att plåga kroppen med hunger och törst och beröva människan mat, dryck och dem glädjeämnen hon vill njuta av - och i vilket syfte?. Det är bara ett sätt att foga sig till godtyckliga order vilka inte är motiverade vare sig av visdom eller förnuft."

Till sådana vällustingar säger vi: "Vad är människan om hon inte använder sin behärskningsförmåga? Hur ska hon kunna hjälpa mänskligheten om hon inte kan avhålla sig ens under några timmar från att tillfredsställa sina behov? Hur ska vi då kunna ha tålmodighet mot att kämpa mot det onda på jorden? Kan vi inte det, berövar vi oss själva mycket glädje."

Hur skulle kommunisterna, vars förespråkare i den islamiska Östern gör narr av fastan och andra former av återhållsamhet, ha kunnat stå emot nazisterna i Stalingrad om de inte varit tränade att uthärda de vidrigaste förhållanden som torterade dem både till kropp och själ. Det är underligt att dessa kommunister applåderar självbehärskning när detta beordras av staten; den påtagliga auktoritet som kan utmäta omedelbara straff, men höjer protester mot den när den är anbefalld av

Allah, Skaparen av staten och alla levande varelser.

Det sägs ofta att religionen förbittrar livet för dem som följer dess regler och att den låter syndens spöke jaga dem. Men detta kan inte tillskrivas Islam, som nämner förlåtelse mycket oftare än den talar om tuktan.

Synd är, enligt Islam, varken en vålnad som ständigt jagar människan eller ett ändlöst mörker som överskuggar deras liv. Adams stora ursprungliga synd är inte ett blottat svärd framför människans ansikte, inte heller kräver den någon ytterligare rening eller friköpande: "*(Sedan) nåddes Adam av ord från sin Herre och Han tog emot (Adams) ånger...*" (sura 2:37) Adams ånger godtogs enkelt och utan formaliteter.

Liksom sin fader är inte heller Adams barn uteslutna från Allahs barmhärtighet när de syndar. Allah vet deras naturs begränsningar och han överbelastar dem inte med vad inte kan bära: "*Gud lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära.*" (sura 2:286) Aposteln säger "Alla Adams barn är syndare, och de bästa av alla syndare är de som ångrar sig".

De verser i Koranen som beskriver ånger, Allahs barmhärtighet och förlåtelse är otaliga, men vi nöjer oss med att citera följande verser:

"Och tävla med varandra om er Herres förlåtelse och ett paradys, lika vidsträckt som himlarna och jorden, som står berett att ta emot gudsfruktiga, de som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor - Gud älskar dem som gör det goda och det rätta - de som, om de begår en skamlös handling eller (på annat sätt) tillfogat sig själva orätt, minns Gud och ber Honom om förlåtelse för sina synder - vem kan förlåta synderna utom Gud? - och som inte fortsätter att begå sådana handlingar mot bättre vetande. Den lön (som väntar) dem skall vara deras Herres förlåtelse och lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid - en härlig belöning för dem som arbetat och strävat!" sura 3:133-136)

Det är inte nödvändigt att citera fler texter till stöd för vårt resonemang. Men icke desto mindre ska vi citera Apostelns ord:

"Vid Honom i vars hand min själ vilar; hade ni inte begått någon synd skulle Allah ha tagit er bort och i ert ställe satt andra, som skulle ha begått synd och bett om Allahs förlåtelse - och Han skulle ha givit dem den."

Det är alltså Allahs vilja att Han ska förlåta människornas synder.

Avslutningsvis citerar vi dessa underbara verser ur den Heliga Koranen:

"Men de som vänder om i ånger och gör bättring och (på nytt) söker styrka hos Gud och ägnar Honom uppriktig dyrkan skall skonas; (på Uppståndelsens dag) skall de stå bland de troende och Gud skall ge de troende en rik belöning. Varför skulle Gud vilja straffa er (för gamla synder), om ni visar (Honom) tacksamhet och tror (på Honom)? Gud, som har kunskap om allt, erkänner (Sina tjänares) förtjänster." (sura 4:146-147)

Ja, vad skulle Allah vinna genom att plåga människor när Han älskar att ge dem sin barmhärtighet och förlåtelse?

Källa: MISSFÖRSTÅND OM ISLAM (s 284- 294) , MUHAMMED KUTUB
<http://www.islam-svarar.se>